

**Iva Justyčová
Viktorie Kubová**

Pokec s Viki

aneb

začalo to otázkou

Pokec s Viki
aneb začalo to otázkou

*a rozhovor pokračoval
od otázky k otázce*

Iva Justyčová, Viktorie Kubová

Pokec s Viki aneb začalo to otázkou
Iva Justychová, Viktorie Kubová

Text © 2022, Iva Justychová
ivanajustychova@centrum.cz,
Ilustrace © 2022, Viktorie Kubová
vikikub00@seznam.cz

<https://www.vegetcentrum.cz>

1. vydání © 2022, [Lukáš Vik – E-knihy hned](#)
ISBN ePub formátu: 978-80-7536-340-4 (ePub)
ISBN PDF formátu: 978-80-7536-341-1 (PDF)
Konverze do elektronických formátů:
[Lukáš Vik](#)

ZAČALO TO OTÁZKOU

Přeji hezký den, doufám, že nevadí, když na Tebe budu mít prosbu takhle on-line, ale leží mi na srdci dlouho jedna otázka, na kterou se nedokážu nikoho z mého okolí zeptat, aniž by mě nesoudil.

Ta otázka zní, jestli poznám, kdy jsem na správné životní cestě? Přemýšlím totiž už dlouho o tom, jestli moje rozhodnutí, jít na VŠ bylo opravdu moje, nebo to byl spíše nátlak společnosti, že když mám jen gympl, tak musím na VŠ, že se to ode mne očekává.

Já jsem ale teď v situaci, že nevím, jestli je to všechno správné...? Nejraději bych už dál nestudovala, ALE zase, co dělat jen s maturitou z gymnázia? Nebylo by to jen horší, než je to teď?

Nevím..., možná bys mi mohla pomoci zjistit, co mám dělat. Snad to není hloupý dotaz.

Děkuji za Tvůj čas a za Tvé "kouzlo", které jsem měla možnost poznat.

**a rozhovor pokračoval
od otázky k otázce...**

Ahojky Viki,

to je v pohodě, že píšeš. Už jenom to, že pochybuješ, je vlastně odpověď, co říkáš?

Možná si sama sobě odpověz na otázku – kde jsi přišla na to, že s gymplem není možné žít?

A zkus si představit, že na té škole jsi, učíš se, věnuješ se tomu, jak se cítíš?

A za třetí – můžeš kdykoliv nastoupit na jakoukoliv jinou školu. Také je možné, že změna systému přinese i mnohé další možnosti studia. Proč se nutit „dodržet“ něco za každou cenu?

Na své cestě jsi vždy a stále, ale jde o to, aby ses na ní cítila pěkně a byla si vědoma, že radost je zdravý základ pro všechno další.

Děkuji za rychlou odpověď. Je jasné, že se určitě jen se střední školou dá žít.

Bohužel, ale v mém okolí ze všech stran slýchám jen:

“A kde by tě vzali? Vždyť nemáš žádnou praxi.” atd.

Na vysoké škole jsem prvním rokem a právě, že se necítím úplně nejlépe, kvůli tomu, že jsem od studia očekávala asi úplně Něco jiného...

Popravdě (a asi je to úsměvné) bych nejraději pracovala z domova, měla brzy děti a do takové té “klasické” práce bych nejraději nikdy nechodila. Jenomže jak to všechno udělat? Možná tomu dostatečně nevěřím.

„Dělá“ se to tak, že si „vytvoříš“ svou vlastní činnost v rámci „svého vlastního života“ – sama mám také „pouze střední“ a na trhu pro mne není nic, co by mne zaujalo, neexistuje šéf, kterého bych respektovala, sama si vytvářím to, co činím...; ve všech oblastech jsem já šéf a tvůrce svého života.

Také mám kolem sebe (a měla jsem) spoustu lidí, kteří mají zcela odlišný názor, ale ten je jejich, svůj život žiji já. To je moje rozhodnutí a moje spokojenost.

Děkuji mockrát

Jak dlouho Ti trvalo, než ses dostala tam, kam jsi chtěla?

Vždycky jsem byla tam, kde jsem být chtěla, **jenom jsem to nevěděla.**

A Ty jsi originál! Můžeš si to uvědomit třeba teď hned. Neexistuje nikdo, kdo by za Tebe mohl rozhodnout a neexistuje nikdo, pro koho bys měla přestat žít tak, jak chceš...

Dobře, děkuji opravdu moc. Každou větou mi otevíráš nové pohledy na život.

Viki, mám nápad – napíšeme spolu knížku otázek a odpovědí – můžeš si díky tomu srovnat, co je a není pro Tebe v životě důležité, vlastně to může být i cesta k sobě, která Tě nebude stát žádné peníze, ale naopak Ti může i nějaké „drobné“ vydělat, co říkáš?

To by mohlo být zajímavé, jsem pro, pokud máš pocit, že mám co nabídnout – přidat pro napsání knihy.

Samozřejmě, sebe. Svou přirozenost, autentičnost, originalitu. **Jsi bohatá a nevíš o tom.**

Piš, kdykoliv a jakékoliv otázky a komentuj moje odpovědi a zase se ptej, takhle začneme.

Dobře. Mám toho asi hodně na co se ptát.

Super, tak klidně napiš víc otázek, uděláme z nich

několik okruhů a ukáže se nám směr... Když Ti hned neodpovím a napadne Tě třeba i další otázka, tak jí klíďo napiš, já si jí poznamenuju a postupně se dostane na všechny... **Může to být inspirace pro jiné...**

Zatím se měj hezky a až budeš chtít, písni

Taky se měj. Určitě to má smysl.

**TO BYL ZAČÁTEK KNIHY, KTEROU DRŽÍŠ
DNES VE SVÝCH RUKÁCH, A KTERÁ MŮŽE
BÝT I PRO TEBE POBAVENÍM, INSPIRACÍ,
PROBUZENÍM NEBO NAKOPNUTÍM. PRO
KAŽDÉHO TÍM, CO SI SÁM VYBERE.**

**Každý den se proměníme,
aniž si to uvědomíme.**

**A můžeme vykročit novým směrem,
tak je zcela nepochopitelné,
když se zase zpátky derem.**

Proč?

Co hledáme na známém místě?

Proč chodit stále stejnou štrekou?

**Rozběhněme se jinudy, polem, loukou
a pak zase kousek lesem**

s úžasem „kde jsem“?

**Na to je jednoduchá odpověď,
přece tady a teď!**

ŽIVOT – SVOBODA – PŘÍLEŽITOSTI

Každý dospělý byl dítětem a vlastně i v dospělosti je to malé i dospívající dítě stále s ním přítomné, i v jeho pozdějším, dospělém a zralém životě.

Někdo se narodí do rodiny, která žije v harmonii se sebou samým i mezi sebou i v harmonii s druhými. Toto dítě si vybralo cestu harmonie a poznání života z toho jednoduššího a veselejšího pohledu – **tvůrce**.

Samozřejmě i tato rodina a její členové se setkávají s různými výzvami a překážkami, jen je nevidí jako nepřekonatelné a strašné. Naopak, přijímají je jako zábavu, příležitost a hru, která jim zpestří jejich život. Nemají potřebu nikomu nic dokazovat, v lásce přijímají sebe sama i svoji jedinečnost a radují se ze své odlišnosti od druhých.

Jejich život je naplněn od počátku bezpodmínečnou láskou, radostí a harmonií. Jsou si vědomi, že jsou tvůrci svého života a přijímají zodpovědnost za to, co ve svém životě utváří.

Znáš tvůrce svých životů?

Také je možné, že se někdy dítě narodí do rodiny, která má dost starostí sama se sebou a toto dítě

přichází s jakým si úmyslem nebo přáním z toho ty své blízké vysekat a osvobodit je od útrap, kterými si procházejí.

A tady nastává velká potíže, protože se dítě utkává s těmi, kteří se změnit odmítají a jeho pomoc nepotřebují. A dítě se cítí nedostatečné, nemilované, odmítané, případně opuštěné a zrazené.

Vždyť ono je tady, touží po lásce. Chce kolem sebe vidět šťastné a spokojené rodiče i ostatní, a místo toho se setkává jen s bolestí a trápením. A když chce někomu pomoci, dostane „za uši“. A přitom to vypadá, že ho jeho okolí přeci potřebuje, jsou tak slabí a ono jim tolik touží pomoci. A oni nechtějí.

A to je v pořádku.

Nikdo nemůže nikoho zachránit před ním samotným.

Každý si potřebuje sám uvědomit, co chce, kdy to chce a zda to opravdu chce.

Toto dítě se narodilo jako silné a svojí sílu dává do služeb pro ty druhé, které chce zachránit. **Je v roli zachránce a ochránce slabých.** Myslí to přeci dobře, ale setkává se s opakem. Všechno se otočí

proti němu a ono se cítí nemilované, nepochopené a odmítané.

Znáš zachránce ostatních?

Jindy se dítě narodí do rodiny, ve které má potřebu dokázat, kým je, jaké je a že si jejich lásku a pozornost zaslouží. A snaží se, opravdu hodně se snaží dokázat, že sem patří, že je tady správně.

Snaha ho drtí na každém kroku. Velmi často se vyčerpává a topí se ve své vlastní snaze. Tolik touží po lásce a tak moc se cítí nemilované až „nemilovatelné“.

Hledá na sobě chyby. Cítí vinu.

A druzí ho dusí a nutí, aby žilo tak, jak to je správně. A ono pochybuje, že si někdy dokáže vybrat dobře, naopak má pocit, že každá jeho volba je ta špatná.

Neustále se otáčí po těch chytřejších, chce radu anebo alespoň razítko, že je v pořádku, že je dobré a schopné života tady mezi ostatními.

Tak moc si nakládá na svá ramena další a další břímě toho všeho, co ještě musí vykonat. Stále jen kouká po ostatních, srovnává se, a snaží se. Jenže vždycky se najde někdo, kdo je chytřejší, bystřejší, pružnější, vytrvalejší, štíhlejší, hezčí, má lepší dům, auto... atd.

A toto dítě zapomene samo na sebe. Žije životy

jiných, jenom aby si zasloužilo trochu lásky. A tak, když může, udělá mamince nebo tatínkovi, případně jinému příbuznému radost tím, že vystuduje ty vysoké školy, které dotyčný vystudovat nemohl, protože a jelikož...

No jasně, toto dítě přeci musí učinit ty druhé šťastnými skrze sebe. Co by pro druhé neudělalo? A kde je jeho vlastní život, jeho vlastní názor, jeho vlastní pohled na život, jeho vlastní rozhodnutí?

To si ani neuvědomuje, stejně jako to, že je k sobě tvrdé, náročné a kritické. Ono si totiž na tu náročnost tak zvyklo, že ji bere jako normál, standart.

A tak se potom diví, když jednou vidí skutečnost takovou, jaká je. I to, že příčka jeho „podprůměrnosti“, o které je přesvědčeno, je vlastně vysoko nad běžným průměrem.

A co TY? Znáš ve svém okolí viníka či pachatele, který čeká až o něm druzí rozhodnou, zda je dobrý či špatný?

A pak je tu také dítě, které přišlo proto, aby měli ostatní příležitost se o něho starat. Odmítá přijmout zodpovědnost za sebe, i když už je v důchodovém věku a potřebuje pozornost ostatních.

Cítí se být obětí situace a života vůbec a všude kolem sebe vidí všechny ty, kteří mu ubližují a snaží se ho zničit.

Je často NE-mocné. Fyzicky i celkově. Jakoby se naprosto zapomnělo na to, že jen ono samo si nese moc v sobě. Často se lituje nebo něčeho lituje, bojí se do něčeho pustit, protože mu to stejně určitě nevyjde. A stále se ptá: „Proč právě já?“, „Proč se to stalo zrovna mně?“

Zůstává malým a ustrašeným dítětem a potřebuje vždy kolem sebe jiné, aby se necítilo osaměle. Raději bude s kýmkoliv, jen ne samo se sebou. Bojí se své vlastní přítomnosti, bojí se být samo se sebou a chce, aby ho před osamocněním zachránili ti druzí.

Někdy mu to vyjde a potká ty, kteří rádi hrají ochránce a zachránce a jindy to vyjde tak, že potká někoho, kdo s ním tu hru na oběť bude hrát rád, někoho, kdo mu zahraje pachatele nebo soudce či kritika, aby to byla hra se vším všudy.

A co TY, znáš někoho, kdo hraje roli oběti?

Ve svých životech si hrajeme různé hry. A někdy si s námi chtějí zahrát i ti ostatní a jindy nás nechají na místě a odcházejí pryč.

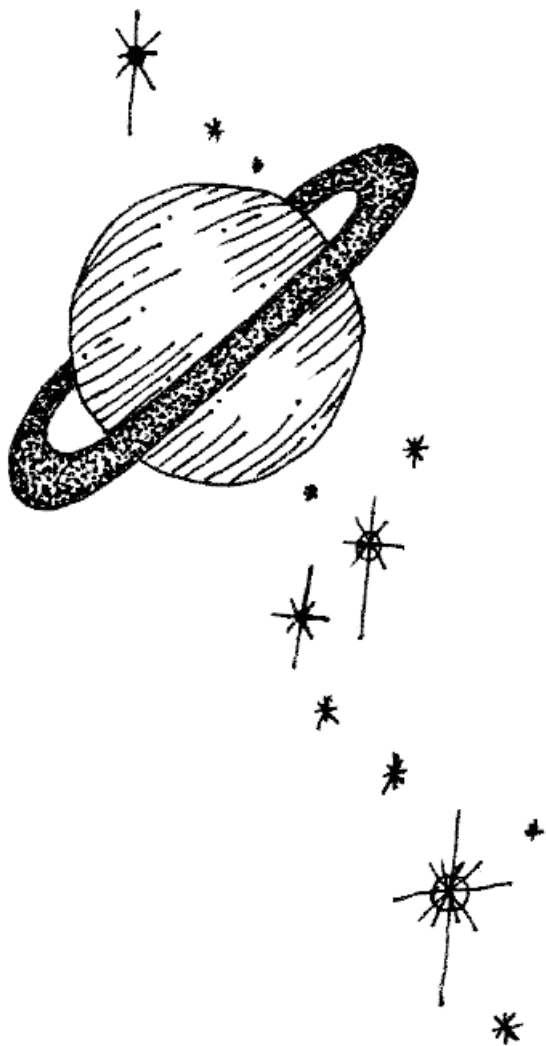
Všechno je v pořádku.

Všechno je vhodné.

Věci nejsou mnohdy tak, jak vypadají.

Nevíme, co nevíme...

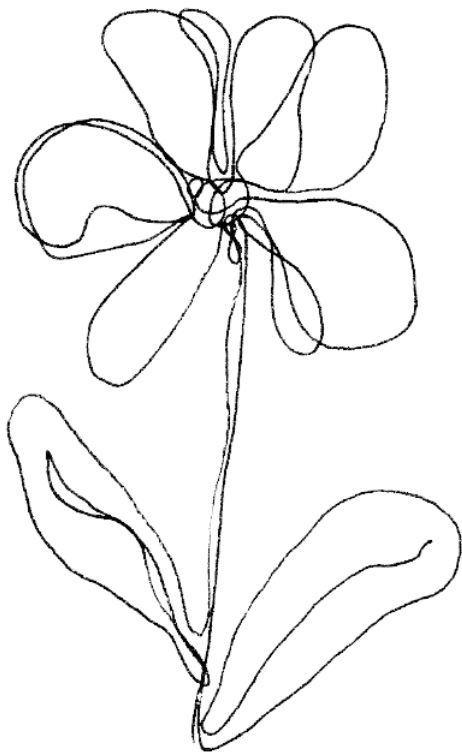
Hry na oběť, záchránce a pachatele jsou rozšířené a mají různé možnosti obměny a pravidel. **Možná i TY víš, že taková hra existuje ve TVÉM životě.** A víš, co? Je úžasné, že je jen a jen na TOBĚ, zda takovou hru budeš i nadále hrát a v jaké roli. Můžeš být také tvůrcem a jen pozorovat tyhle hry závislostí, anebo o nich ani nevědět.

**Bohatství si nese každý v sobě,
je jedno, zda kmet nebo čerstvě
narozené robě.**

**Máme vše, co jsme kdy chtěli,
co chceme a chtít budeme.**

**Otázkou je jen, zda na to přijdeme
hned tady a teď,
anebo v nějaké jiné přítomnosti
najdeme odpověď?**

***Pokud se člověk chce stát finančně nezávislým,
lze toho dosáhnout pouze pomocí zákona
přitažlivosti?***